

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Δε θα κάνουμε αναφορά στα γεγονότα του Μαΐου του '36 για τον απλούστατο λόγο ότι έχουμε μαζί μας τον μάρμπα-Γιάννη τον Ταμπάκο που θα μπορούσε να κάνει μια πληρέστερη ιστορική αναδρομή. Το μόνο που θέλουμε να πούμε είναι ότι η συζήτηση αυτή γίνεται με αφορμή τη συμπλήρωση 60 χρόνων από τα γεγονότα του Μάη του '36 χωρίς να επιδιώκουμε την αντιγραφή της ιστορίας αλλά υιοθετώντας πρακτικές και κρατώντας τα στοιχεία εκείνα τα οποία θα μας δε θα μας υπαγορεύσουν αλλά θα μας βοηθήσουν στον τρόπο δράσης μας.

Πριν αρχίσει η συζήτηση θα θέλαμε να αναφερθούμε στη σημερινή κοινωνικοπολιτική κατάσταση όπως τη βλέπουμε ύστερα από συζητήσεις που έγιναν μέσα στο στέκι. Βρισκόμαστε μερικά χρόνια μετά την πτώση του ανατολικού μπλοκ το οποίο φαίνεται τελικά ότι -άθελά του- έπαιξε το ρόλο του «προστάτη» της εργατικής τάξης, δηλαδή του αντίβαρου στις προθέσεις του δυτικού κεφαλαίου. Εδώ πρέπει να πούμε ότι το παραπάνω γεγονός δεν μπορεί φυσικά να αποτελέσει ουσιαστική διαφορά μεταξύ των δύο καθεστώτων. 6-7 χρόνια λοιπόν μετά την πτώση η κοινωνία έχει δεχθεί την επέλαση του νεοφιλελευθερισμού(διεθνοποίηση του κεφαλαίου, ιδιωτικοποιήσεις) με όλες τις συνέπειές του. Η εξειδίκευση από τα πρώτα στάδια της εκπαίδευσης μέχρι την υποτιθέμενη ολοκλήρωσή της, η χειραφέτηση ακόμα και από την οικογένεια, η επανατοποθέτηση των αξιών στην κοινωνία, έχουν σαν αποτέλεσμα την προώθηση του ιδιωτικού συμφέροντος και όχι του κοινωνικού. Ο άνθρωπος προορίζεται πριν ακόμα τη γέννησή του για μια θέση στην παραγωγή. Αναπόφευκτα λοιπόν η άνιση κατανομή του πλούτου γίνεται εντονότερη(οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι) οπότε μπορούμε πιο εύκολα να διακρίνουμε το διαχωρισμό της κοινωνίας σε τάξεις.

Τα Μ.Μ.Ε. έχουν προωθήσει την άποψη ότι ζούμε σε μια εποχή οικονομικής κρίσης. Αυτό βέβαια δεν ισχύει γιατί η εργατική τάξη περνάει μια από τις μεγαλύτερες οικονομικές κρίσεις μετά το 2ο Παγκόσμιο πόλεμο ενώ οι κεφαλαιοκράτες έχουν πολλαπλασιάσει τα κέρδη τους. Αλλάστε ο ρόλος των Μ.Μ.Ε. είναι πολύ συγκεκριμένος: Σκοπός τους είναι η αποχαύνωση μέσα από μια κοινωνία του θεάματος στην οποία θέαμα γίνεται ακόμη και ο πόνος ή η δυστυχία περιορίζοντας τα όνειρα και τις επιδιώξεις όλων των καταπιεσμένων. Φυσικά όποιον περνάει μέσα από το κόσκινο των Μ.Μ.Ε. διατηρώντας το όραμα της ελευθερίας και προχωρώντας σε κάποιους τρόπους αντίστασης, τον αναλαμβάνουν τα πατροπαράδοτα μέσα της κρατικής καταστολής. Βέβαια δεν μπορούμε να

πούμε ότι οι διάφορες εστίες κοινωνικής αντίστασης σήμερα αποτελούν άμεση απειλή για το κράτος. Ακόμη όμως και η μεθόδευση της καταστολής τους αποδεικνύει ότι αποτελούν τη σπίθα για μετέπειτα κοινωνικές εξεγέρσεις. Εκτός από αυτές τις μεθόδους καταστολής το κράτος χρησιμοποιεί και άλλες συνταγές όπως το παραμύθι του εθνικισμού το οποίο χρησιμοποιεί σε χρονικές στιγμές όπου οι κοινωνικές αντιστάσεις έχουν οξυνθεί. Πρόσφατο παράδειγμα είναι το ζήτημα των Σκοπίων ή και η τελευταία «ένταση στο Αιγαίο» όπου μετά από μια καλοστημένη πλύση εγκεφάλου από τα Μ.Μ.Ε. άρχισε να αποτελεί κυρίαρχο ζήτημα για τον Ελληνικό λαό, ενώνοντάς τον μπροστά στον εξωτερικό κίνδυνο και κάνοντάς τον να παραβλέψει τα ουσιαστικά προβλήματά του.

Όλα τα παραπάνω μαζί με την απογοήτευση από τον δήθεν σοσιαλισμό προκάλεσαν μια γενικότερη αδιαφορία και έναν ωχαδερφισμό πάνω στην οποία πατάει η επέλαση του καπιταλισμού. Είναι απαραίτητη τη δεδομένη χρονική στιγμή η δημιουργία πυρήνων αντίστασης. Με αυτή τη λογική ένα κομμάτι της νεολαίας Κοζάνης και όχι μόνο προχωρήσαμε στη δημιουργία ενός αυτοδιαχειριζόμενου κοινωνικού κέντρου το οποίο θα προσπαθήσει να συσπειρώσει όλα τα κομμάτια που αντιστέκονται. Βέβαια το στέκι έχει και σκοπό να προτείνει έναν εναλλακτικό τρόπο σκέψης και διασκέδασης που θα διαφέρει ριζικά από αυτά που προτείνονται από την αστική κοινωνία. Έτσι λοιπόν σε μια πόλη όπου για παράδειγμα τοπικό κανάλι έχει προωθήσει σε αστέρα της τηλεόρασης τον επιφανή νεοφασίστα Κ.Πλέυρη σαν πρώτος στόχος τοι στεκιοί προβάλλει η αντιπληροφόρηση. Πέρα απ' αυτό μέσα στο στέκι θα αναθεωρήσουμε τις απόψεις μας πάνω στους τρόπους δράσης και θα προσπαθήσουμε να κάνουμε συγκεκριμένες τις διεκδικήσεις μας. Αλληλέγγυοι σε όλα τα αυτοδιαχειριζόμενα κοινωνικά εγχειρήματα και σε όλους όσους αντιστέκονται μέσα στην κοινωνία θα προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε ένα κέντρο με δυναμικό τρόπο δράσης.

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ
ΣΤΕΚΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

Υ.Γ. : Μετά από πολλές προσπάθειες καταφέραμε επιτέλους να βρούμε ένα FAX για να σας στείλουμε την εισήγηση για τη συζήτηση με το μπάρμπα-Γιάννη αλλά και την (όχι νέα μα και δεν είχαμε παλιά) Ταχυδρομική Θυρίδα : Τ.Θ. 114 Τ.Κ. 501 00